

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2145-4/2017
Érkezett:	2018 FEBR 02.
Példány:	3 Kezelőiroda:
Melléklet:	0 db <i>du</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a IV/2145-2/2017 számú hiánypótlási felhívásnak ezúton teszek eleget és az Abtv. 52. §. (1) és (4) bekezdéseiben foglaltak szerint - indítványom 2. a) és b) pontjai tekintetében az alábbi kiegészítéseket teszem.

Az általam sérelmezett **34.Kpk.45.400/2017/5.** számú bírói döntés álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény következőkben megjelölt rendelkezéseivel.

Kérelmem benyújtásának oka az, hogy a bírói döntés eredményeképp az **Alaptörvény I. cikk (1) szakaszában, II. cikkében, VI. cikk (1) szakaszában, valamint XVI. cikk (1) szakaszában** rögzített jogaim, és gyermekeim ugyanezen jogai folyamatosan sérülnek. Maga a döntést hozó bíróság sem vitatja, hogy 2013-tól kezdődően nem biztosított a gyermekeimmel való zavartalan kapcsolattartás:

A megtámadott döntés rögzíti, hogy az, ha a gondozó szülő szakadt illetve szennyezett, alkalmanként hiányos, az időjárásnak nem megfelelő ruházatban adja át kapcsolattartásra a gyermekeket, az a gyermekek emberi méltóságát ("emberi jogukat") sérti. Osztom a bíróság véleményét. Ezzel azonban a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartás zavartalanságát gátolja, mivel a megalázó helyzetben megélt kapcsolattartás nem lehet zavartalan. Ezáltal a jogosultak alapjogai folyamatosan sérülnek. Mivel családi életünket gyermekeimmel kapcsolattartás formájában éljük meg, a kapcsolattartás sérelmén keresztül a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogunk sérelme is megállapítható.

Azon gyermekek számára, akik rendre megalázó, emberi méltóságot sértő körülmények között töltik a kapcsolattartásaikat, a szellemi és erkölcsi fejlődés joga sem maradéktalanul biztosított, ami sérti az **Alaptörvény XVI. cikk (1)** valamint **XX. cikk (1)** szakaszában kifejtett alapjogokat is.

Az alábbiak szerint állapítható meg, hogy a bírói döntés eredményezi a fenti alapjogi sérelmeket:

A jogalkotó az **Alaptörvény I. cikkében, illetve L cikk (1) szakaszában** foglalt kötelezettségének biztosítása érdekében alkotta meg a kapcsolattartás végrehajtásáról rendelkező - indítványomban konkrétan megjelölt - jogszabályokat. A jogalkalmazó bíróság azonban döntése során megsértette az **Alaptörvény 28. cikkét** azzal, hogy a döntése nincs összhangban sem az alapjogok védelmét kötelezően előíró alaptörvényi rendelkezésekkel, sem a jogszabály megalkotásának rögzített céljával. Megsértette továbbá az **Alaptörvény R) cikk (2)** szakaszát, hiszen döntése jogszabálysértő, sőt, egy harmadik fél - a kapcsolattartásra kötelezett - jogszabálysértését szentesíti.

Az Alaptörvény értelmében ugyanis nem csak elvárható, hanem a **legelemibb állampolgári kötelesség embertársaink alapjogainak tiszteletben tartása**. A bíróság döntése ezzel szemben azt mondja ki, hogy a kapcsolattartásra kötelezettől egészen addig nem "elvárható", hogy tiszteletben tartsa a jogosultak alapjogait, amíg ettől egy hatósági döntés taxatív el nem tiltja (a

bírósági döntés kimondja, hogy "a gondozó szülő a jogerős ítéletben foglaltaknak eleget tett, és mivel az nem tartalmazott ruházattal kapcsolatos rendelkezést, azt a gondozó szülő nem is tudta megszegni").

Ha a kötelezett nem elvárhatóan jár el, akkor az önhibát meg kell állapítani. **A bíróság fenti döntése szerint tehát nem felróható magatartás az, ha a kapcsolattartásra kötelezett gyermekei számára nem biztosítja a szükséges ruházatot a kapcsolattartásokra.**

A döntés eredményeképpen az állam nem tett eleget az Alaptörvény I. cikk (1) szakasza szerinti kötelezettségének, hiszen az érintett felek alapvető jogainak védelméről nem gondoskodott, sőt, **döntésében szó szerint azt deklaráta, hogy a kapcsolattartásra kötelezettől nem elvárható a jogosultak alapjogának tiszteletben tartása.**

Kérem az általam sérelmezett döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint az Abtv. 43. §-ának megfelelően a megsemmisítését.

Tisztelettel:

Budapest, 2018. január 21.

